

บทที่ ๓

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาหาข้อเท็จจริงที่ปรากฏในพฤติกรรมการสื่อสารเพื่อการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับงานของคนงาน ประชากรในการศึกษาหมายถึง คนงานที่กำลังรอเดินทางไปทำงานในประเทศตะวันออกกลาง ในบทนี้จะกล่าวถึงรายละเอียดของวิธีการวิจัย อันประกอบด้วย การเลือกกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล การทดสอบเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การเลือกกลุ่มตัวอย่างและการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้ได้กำหนดประชากร เป็นคนไทยที่ได้งานทำแล้วกำลังรอเดินทางไปทำงานในประเทศตะวันออกกลาง การเลือกกลุ่มตัวอย่าง สุ่มจากคนงานที่สมัครงานกับกรมแรงงานจำนวนหนึ่ง และจากคนงานที่สมัครงานกับบริษัทจัดหางานเอกชนอีกจำนวนหนึ่ง กำหนดกลุ่มตัวอย่างคนงานที่สมัครงานกับกรมแรงงานและบริษัทจัดหางานเอกชนในสัดส่วน ๑:๒ โดยพิจารณาว่าโดยทั่วไปแล้วสัดส่วนของคนงานที่สมัครงานกับบริษัทจัดหางานเอกชนมีมากกว่าสัดส่วนของคนงานที่สมัครงานกับกรมแรงงานประมาณ ๒ เท่าตัวหรือมากกว่านั้น ในการวิจัยครั้งนี้ได้เจาะจงเลือกจำนวนคนงานที่สมัครงานกับกรมแรงงานก่อน ๗๒ คน แล้วจึงเลือกคนงานที่สมัครงานกับบริษัทจัดหางานเอกชนให้มีจำนวนสัดส่วนมากกว่าประมาณ ๒ เท่าคือ ๑๔๓ คน รวมตัวอย่างคนงานที่คัดเลือกมาศึกษาทั้งสิ้น ๒๒๕ คน

ในการคัดเลือกคนงานเพื่อตอบแบบสัมภาษณ์ กลุ่มแรกที่สัมภาษณ์ คือคนงานที่ผ่านการรับสมัครและจัดสอบจากกรมแรงงานจำนวนทั้งสิ้น ๗๒ คน คนงานเหล่านี้ผ่านการสอบสัมภาษณ์จากเจ้าหน้าที่กรมแรงงานแล้วและอยู่ในระหว่างรอให้นายจ้างชาวต่างประเทศสัมภาษณ์ เป็นครั้งสุดท้าย ในวันที่ ๑๐ และ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ คณะผู้วิจัยจึงทำการสัมภาษณ์คนงานดังกล่าวทั้งสองวันนั้น ซึ่งมีคนงานมารับการสัมภาษณ์จากนายจ้างในวันแรกจำนวน ๓๐ คน และวันที่สอง ๔๒ คน

เวลาที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือตอนเช้า ซึ่งคนงานต้องมารายงานตัวกับเจ้าหน้าที่ของกรมแรงงาน ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐-๑๒.๐๐ น. ในระหว่างเวลาดังกล่าวคนงานจะได้รับบัตรหมายเรียกตัว ผู้วิจัยได้ใช้เวลาสัมภาษณ์คนงานในระหว่างที่คนงานกำลังรอพบนายจ้างตามเลขหมายในบัตร โดยติดต่อขอความสะดวกจากเจ้าหน้าที่กรมแรงงานให้ส่งคนงานที่รับบัตรหมายเรียกตัวแล้วให้พบผู้วิจัยก่อนเข้าพบนายจ้าง ซึ่งได้คนงานตอบแบบสัมภาษณ์ครบทั้งหมด ๗๒ คน

คนงานอีกกลุ่มที่ผู้วิจัยเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ คือคนงานที่ผ่านการสมัครงานจากบริษัทจัดหางานเอกชน คนงานเหล่านี้เมื่อผ่านขั้นตอนการคัดเลือกและทดสอบฝีมือเกี่ยวกับงานแล้วจะต้องเข้ารับการอบรมจากเจ้าหน้าที่กรมแรงงาน ตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๔ มาตรา ๓๖ (๓)^๑ ซึ่งจัดให้มีการอบรมทุกวัน วันละ ๒ ครั้ง คือเช้าตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐-๑๒.๐๐ น. และบ่ายตั้งแต่เวลา ๑๓.๐๐-๑๖.๐๐ น. โดยเจ้าหน้าที่ของบริษัทที่ต้องการนำคนงานเข้ารับการอบรมจะต้องนำเอกสารมาขออนุมัติการอบรมก่อน การอบรมอย่างน้อย ๑ วัน การอบรมนั้นเจ้าหน้าที่กรมแรงงานจัดให้คนงานของบริษัทที่ขออบรมเข้ารับการอบรมรวมกันในแต่ละครั้ง ซึ่งใช้เวลาประมาณ ๑-๒ ชั่วโมง

ผู้วิจัยได้กำหนดสัมภาษณ์คนงานเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในวันที่ ๖-๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔ รวม ๗ วันราชการโดยใช้เวลาในช่วงก่อนที่เจ้าหน้าที่เปิดอบรมในแต่ละครั้ง ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มคนงาน ซึ่งจะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างประเภทนี้ประมาณ ๒ เท่าของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากผู้สมัครผ่านกรมแรงงาน ผู้วิจัยใช้วิธีคัดเลือกตัวอย่างของคนงานกลุ่มนี้โดยสุ่มแบบโควตา (Quota Sampling) ได้จำนวนประมาณ ๑ ใน ๓ ของคนงานที่มารับการอบรมในแต่ละวันจากบริษัทจัดหางานต่าง ๆ ซึ่งรวมทั้ง ๗ วัน ได้ตัวอย่างคนงานมาศึกษาทั้งสิ้น ๑๕๓ คน

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมด้วยตนเองพร้อมด้วยผู้ช่วยวิจัยจำนวน ๖ คน (นิสิตปริญญาโทนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๑ คน บัณฑิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ๑ คน และเจ้าหน้าที่กรมแรงงาน ๔ คน) ซึ่งผู้ช่วยวิจัยเหล่านี้ผ่านการอบรมชี้แจงทำความเข้าใจกับแบบสัมภาษณ์และวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดีแล้ว และในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้รับความอนุเคราะห์จากเจ้าหน้าที่ฝ่ายฝึกอบรม ของสำนักงานบริหารแรงงานไทย

^๑ สำนักงานบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ, พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๔ (กรุงเทพมหานคร : กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย, ๒๕๒๔)

ไปต่างประเทศในเรื่องความสะดวกในการดำเนินการรวบรวมข้อมูลและการประสานงานกับ บริษัทจัดหางานเอกชน

การเก็บรวบรวมข้อมูลกระทำที่สหกรณ์ผู้จัดหางานแห่งประเทศไทยและศูนย์อบรมแรงงาน สำนักงานบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมแรงงาน โดยขออนุญาตทำการรวบรวมข้อมูลจาก ผู้อำนวยการสำนักบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ และติดต่อนัดหมายกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายฝึกอบรม แรงงานไต้หวัน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้คือ

ก. แบบสัมภาษณ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนคือ

๑. ส่วนที่ถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับ- การศึกษา สถานภาพการสมรส จำนวนบุตร จำนวนสมาชิกในครัวเรือน อาชีพเดิม รายได้ต่อปี ประสบการณ์เกี่ยวกับการทำงานในต่างประเทศและเหตุจูงใจในการทำงาน

๒. ส่วนที่ถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการสื่อสาร ได้แก่ ประเภทของแหล่งข่าวสารของ คนงาน ความถี่ในการเปิดรับข่าวสาร ขั้นตอนการแสวงหาข่าวสาร

๓. ส่วนที่ถามเกี่ยวกับความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการติดต่อหน่วยราชการในเรื่อง แรงงาน

ข. แบบทดสอบ (Test) ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับความรู้เรื่องการงานทำใน ต่างประเทศ ลักษณะการทำงาน และการเตรียมพร้อมเพื่อไปทำงานในประเทศตะวันออกกลาง แบบทดสอบนี้ระบุนำคำตอบให้คนงาน เลือกตอบเพื่อวิเคราะห์ความถูกต้องของความรู้เกี่ยวกับงานที่ คนงานได้รับหรือมีอยู่ก่อนการเดินทางไปทำงานในประเทศตะวันออกกลาง

ผู้วิจัยใช้เวลาในการสัมภาษณ์และทดสอบคนงานที่ศึกษาคนละประมาณ ๒๐-๒๕ นาที

การสร้างและการทดลองใช้เครื่องมือ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือเริ่มด้วยการร่างแบบสัมภาษณ์และแบบทดสอบ

ในการร่างแบบสัมภาษณ์ ได้พิจารณาตั้งคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของคนงานโดยศึกษา แบบบันทึกประวัติคนงานที่กรมแรงงาน รวบรวมเพื่อใช้ในการอบรม แล้วเพิ่มคำถามที่เกี่ยวข้องกับ

การวิจัยครั้งนี้โดยอาศัยแนวคำถามจากการวิจัยที่ผ่านมา ส่วนการร่างแบบทดสอบได้แนวทางจากคู่มือที่เจ้าหน้าที่จะต้องแจกแก่คนงานทุกครั้งที่ได้รับการอบรมก่อนการไปทำงานในต่างประเทศ โดยนำมาจำแนกข้อคำถามที่มีอยู่ทั้งหมด แล้วเลือกข้อคำถามที่คิดว่าคนงานส่วนมากควรจะรู้ซึ่งมีทั้งคำถามที่ยากและง่ายปะปนกัน

จากนั้นนำแบบสัมภาษณ์ไปให้นักวิชาการด้านวิจัยตรวจและปรับปรุงคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และนำแบบสอบถามไปให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ กรมแรงงานตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะนำไปทดลองใช้

ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์และแบบทดสอบไปทดลองใช้เมื่อวันที่ ๗-๘ มกราคม ๒๕๒๔

ก. การทดสอบและแบบสัมภาษณ์

นำแบบสัมภาษณ์ไปทดลองใช้กับคนงานจำนวน ๔๐ คน ที่บริษัทจัดหางานเอกชนแห่งหนึ่ง ซึ่งไม่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลจากการสัมภาษณ์มาตรวจสอบความเข้าใจของภาษาและปรับข้อคำถามแต่ละข้อให้ดีขึ้น แล้วจัดลำดับคำถามให้สอดคล้องต่อเนื่องตรงตามที่ต้องการศึกษา

ข. การทดสอบแบบทดสอบ

นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับคนงานจำนวน ๔๐ คน ที่บริษัทจัดหางานเอกชนแห่งหนึ่ง ซึ่งไม่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๑๐ ข้อ ในคำถามแต่ละข้อของแบบทดสอบมีคำตอบให้เลือกข้อละ ๔ ข้อ คำตอบที่ถูกต้องมีเพียงข้อเดียว คำถามแต่ละข้อมีคะแนน ๑ คะแนน

จากนั้นนำคะแนนที่ได้รับมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีของ Kuder Richardson (KR 21)^๑

$$\text{สูตร } r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\bar{X}(n-\bar{X})}{ns^2} \right)$$

เมื่อ n = จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบ

$\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้งฉบับ

s^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

^๑ ริเชิร์ด เกตุสิงห์, สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย (กรุงเทพมหานคร : บริษัทสำนักงานพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด), หน้า ๑๐๐.

ผลการคำนวณค่าความเชื่อมั่นได้เพียง ๐.๓๒ ซึ่งยังไม่อยู่ในขั้นที่น่าพอใจ จึงนำแบบทดสอบไปปรับปรุง และปรึกษากับเจ้าหน้าที่กรมแรงงานอีกครั้งหนึ่ง แล้วเพิ่มข้อคำถามอีก ๕ ข้อ เป็น ๑๕ ข้อ นำไปทดลองใช้กับคนงานอีกจำนวน ๔๐ คน ที่บริษัทจัดหางานเอกชนแห่งเดิมแต่เป็นคนงานซึ่งยังไม่เคยรับการทดสอบมาก่อน และมีลักษณะทางประชากรเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาหาความเชื่อมั่นอีกครั้งหนึ่ง โดยใช้วิธีของ Kuder Richardson^๑ ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่น ๐.๖๕ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์พอใช้ได้

กรรมวิธีทางข้อมูล.

เมื่อนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อยแล้ว แปลงข้อมูลจากแบบสอบถามออกเป็นรหัส แล้วเจาะลงบัตรข้อมูลและส่งข้อมูลเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ จำนวนโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (SPSSX) ที่สถาบันคอมพิวเตอร์ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติและนำมาจัดรายงานและสรุปผลการวิเคราะห์ต่อไป

ตัวแปรและการวัดตัวแปร

สมมติฐานที่ ๑

แหล่งข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับงานของคนงานส่วนใหญ่เป็นสื่อบุคคล

- ตัวแปรแหล่งข่าวสารของคนงานแบ่ง เป็น ๓ กลุ่ม คือ

๑. แหล่งข่าวสารที่เป็นทางการ ได้แก่ หน่วยราชการและบริษัทจัดหางานเอกชนที่ได้รับอนุญาตอย่างถูกต้องตามกฎหมาย
๒. สื่อบุคคล ได้แก่ บุคคลที่คนงานสอบถามเรื่องงาน ซึ่งเป็นทั้งบุคคลที่คนงานรู้จัก เช่น เพื่อนหรือญาติ หรือบุคคลที่คนงานติดต่อเฉพาะบางเรื่อง เช่น สายหรือนายหน้าของบริษัทจัดหางานเอกชน
๓. สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ นิตยสารทั่วไป และนิตยสารแรงงาน

สมมติฐานที่ ๒

การแสวงหาข่าวสารตั้งแต่การรับรู้ครั้งแรกจนถึงขั้นได้งานนั้น มีลักษณะผ่านแหล่งข่าวสารหลายขั้นตอนมากกว่าที่จะผ่านแหล่งข่าวสารโดยตรง เพียงแหล่งเดียว

แบ่งตัวแปรการแสวงหาข่าวสาร เป็น ๒ ประเภท

- การแสวงหาข่าวสารหลายขั้นตอนวัดจากคำถามเกี่ยวกับลักษณะการติดต่อแสวงหาข่าวสารผ่านแหล่งต่าง ๆ ตั้งแต่รับรู้ข่าวครั้งแรกจนกระทั่งได้งาน
- การแสวงหาข่าวสารโดยตรงขั้นตอนเดียววัดจากคำถามเกี่ยวกับลักษณะการติดต่อแสวงหาข่าวสารจากแหล่ง ซึ่งทำให้ได้งานโดยตรง

สมมติฐานที่ ๓

คนงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันแสวงหาข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ ต่างกัน

- ตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกเป็น
  - ก. สถานภาพทางสังคมได้แก่ อายุ และระดับการศึกษา
    ๑. อายุแบ่งออกเป็น ๖ กลุ่ม คือ
      - ก. น้อยกว่า ๒๐ ปี
      - ข. อายุ ๒๑-๓๐ ปี
      - ค. อายุ ๓๑-๔๐ ปี
      - ง. อายุ ๔๑-๕๐ ปี
      - จ. อายุ ๕๑-๖๐ ปี
      - ฉ. อายุ ๖๑ ปีขึ้นไป
    ๒. ระดับการศึกษาแบ่งเป็น ๘ กลุ่มคือ
      - ก. ไม่ได้เรียน
      - ข. ประถมศึกษาปีที่ ๑-๔
      - ค. ประถมศึกษาปีที่ ๕-๗
      - ง. มัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓
      - จ. มัธยมศึกษาปีที่ ๔-๕
      - ฉ. ปวช., ปวส.

ข. ปริณญาตรี

ข. อื่น ๆ (ระบุ) .....

ข. สภาพทางเศรษฐกิจได้แก่ อาชีพเดิมและรายได้รวมต่อปี

๑. อาชีพเดิมแบ่งเป็น ๖ กลุ่มคือ

ก. ไม่มี

ข. เกษตรกรรม

ค. รับราชการ

ง. ค้าขาย

จ. รับจ้าง

ฉ. อื่น ๆ (ระบุ) .....

๒. รายได้เดิมต่อปีแบ่งเป็น ๘ กลุ่มคือ

ก. น้อยกว่า ๖,๐๐๐ บาท

ข. ๖,๐๐๑-๑๐,๐๐๐ บาท

ค. ๑๐,๐๐๑-๒๐,๐๐๐ บาท

ง. ๒๐,๐๐๑-๓๐,๐๐๐ บาท

จ. ๓๐,๐๐๑-๔๐,๐๐๐ บาท

ฉ. ๔๐,๐๐๑-๕๐,๐๐๐ บาท

ช. ๕๐,๐๐๑-๖๐,๐๐๐ บาท

ซ. มากกว่า ๖๐,๐๐๑ บาท

ค. เหตุจริงใจในการหางานทำ ได้แก่

๑. ความต้องการเงินรายได้เพิ่มมากขึ้น

๒. ความต้องการไปทำงานในต่างประเทศ

๓. การไม่มีงานทำในจังหวัดที่อยู่

๔. มีผู้อื่นชักชวน

๕. เหตุผลอื่น (ระบุ)

สมมติฐานที่ ๔

- คนงานที่เคยแสวงหาข่าวสารจากแหล่งข่าวสารที่เป็นทางการ มีความรู้เกี่ยวกับการทำงานต่างประเทศถูกต้องมากกว่าคนงานที่ไม่เคยแสวงหาข่าวสารจากแหล่งข่าวสารที่เป็นทางการ
- ระดับความถูกต้องของความรู้ วัดจากคะแนนรวมของการทำแบบทดสอบโดยให้คะแนนตามจำนวนข้อที่ตอบถูกข้อละ ๑ คะแนน ข้อที่ตอบผิดได้ ๐ คะแนน รวมทั้งหมดมี ๑๕ ข้อ คะแนนเต็ม ๑๕ คะแนน (ดูตัวอย่างแบบทดสอบในภาคผนวก)
  - แหล่งข่าวสารที่เป็นทางการ ได้แก่ หน่วยงานราชการ และบริษัท จัดหางานเอกชนที่ได้รับอนุญาตจัดหางานตามกฎหมาย
  - แหล่งข่าวสารที่ไม่เป็นทางการ ได้แก่ แหล่งข่าวสารที่เป็นสื่อบุคคลและสื่อมวลชนทั่วไป

ในการทดสอบสมมติฐานที่ ๔ จะทดสอบเฉพาะคนงานที่ยังไม่เคยเดินทางไปทำงานในต่างประเทศมาก่อน ทั้งนี้เพื่อควบคุมตัวแปรดังกล่าวซึ่งอาจจะมีผลต่อความรู้เกี่ยวกับการไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถามมาตรวจ ลงรหัส แล้วเจาะบัตรเข้า เครื่องคอมพิวเตอร์คำนวณโปรแกรมสำเร็จรูป SPSSX ส่วนแบบทดสอบนำมาคำนวณคะแนนดิบก่อนลงรหัส

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น ๓ ส่วนดังนี้

ก. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive)

ใช้วิธีนับความถี่และหาค่าร้อยละ เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไปทางด้านประชากรศาสตร์ และปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง คืออายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส จำนวนบุตร จำนวนสมาชิกในครัวเรือน อาชีพเดิม ระดับรายได้ต่อปี ประสบการณ์เกี่ยวกับการเคยไปทำงานในต่างประเทศ ระยะเวลาในการเคยไปทำงานมาแล้ว เหตุจูงใจในการหางานในต่างประเทศ ประสบการณ์เกี่ยวกับการรู้จักบุคคลที่เคยไปทำงานในต่างประเทศมาก่อน และระยะเวลาในการหางาน

ข. การวิเคราะห์ลักษณะการแสวงหาข่าวสาร

ใช้วิธีนับความถี่และหาค่าร้อยละเกี่ยวกับลักษณะของแหล่งข่าวสารและความถี่ในการเปิดรับสื่อมวลชน

ค. การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ ๑

ใช้ Z - Test^๑ เพื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของคณงานที่ระบุว่าแหล่งข่าวสารแหล่งแรกของเขา เป็นสื่อบุคคลกับคณงานที่ระบุว่าแหล่งข่าวสาร เป็นสื่ออื่นที่ไม่ใช่สื่อบุคคล

$$\text{สูตร } Z = \frac{p - a}{\sqrt{\frac{a(1-a)}{n}}}$$

เมื่อ a เป็นสัดส่วนที่กำหนด (= .05)
 p เป็นสัดส่วนที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง
 n เป็นจำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

สมมติฐานที่ ๒

ใช้ Z - Test^๒ เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างจำนวนร้อยละของคณงานที่แสวงหาข่าวสารผ่านแหล่งข่าวสารหลายขั้นตอน กับคณงานที่แสวงหาข่าวสารที่ผ่านแหล่งข่าวสารโดยตรงเพียงแหล่งเดียว

^๑ เรื่องเดียวกัน. หน้า ๖๓.

^๒ เรื่องเดียวกัน.

สมมติฐานที่ ๓

ใช้ χ^2 Test (for K Independent Samples)^๑ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการแสวงหาข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ

$$\text{สูตร } \chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^k \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

เมื่อ O_{ij} เป็นจำนวนความถี่ในแถวที่ i และคอลัมน์ที่ j
 E_{ij} เป็นจำนวนความถี่คาดหวังในแถวที่ i และคอลัมน์ที่ j
 r เป็นจำนวนแถว
 k เป็นจำนวนคอลัมน์

ในการทดสอบค่า χ^2 นั้น เนื่องจากความถี่ในตารางบางช่องพบว่ามีค่าเป็นศูนย์ จึงได้มีการจัดชั้นตัวแปรใหม่ให้เหมาะสมโดยการรวมชั้นบางชั้นเข้าด้วยกัน ดังนั้นในการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคล จึงได้จัดชั้นตัวแปรใหม่ ดังนี้

- สถานภาพทางสังคม ได้แก่ อายุและระดับการศึกษา

๑. อายุแบ่งออกเป็น ๓ กลุ่มคือ

ก. ๒๑-๓๐ ปี

ข. ๓๑-๔๐ ปี

ค. ๔๑-๕๐ ปี

๒. ระดับการศึกษา แบ่งเป็น ๔ กลุ่มคือ

ก. ประถมศึกษาปีที่ ๔ หรือต่ำกว่า

ข. ประถมศึกษาปีที่ ๕-๗

ค. มัธยมศึกษาปีที่ ๑-๕, ปวช. และ ปวส.

ง. อนุปริญญาและปริญญาตรี

^๑ เรื่องเดียวกัน. หน้า ๑๒๔.

- สภาพทางเศรษฐกิจ ได้แก่ อาชีพเดิมและรายได้รวมต่อปี
  - ๑. อาชีพเดิมแบ่งเป็น ๓ กลุ่มคือ
    - ก. ไม่มีอาชีพ
    - ข. ประกอบอาชีพส่วนตัว ได้แก่ เกษตรกรรมและค้าขาย
    - ค. รับจ้าง ได้แก่ รับจ้างทั่วไป และรับราชการ

- ๒. รายได้รวมต่อปี แบ่งเป็น ๓ กลุ่มคือ
  - ก. รายได้น้อย (ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท)
  - ข. รายได้ปานกลาง (๑๐,๐๐๑-๓๐,๐๐๐ บาท)
  - ค. รายได้มาก (มากกว่า ๓๐,๐๐๑ บาท)

- เหตุจูงใจในการหางานทำ ได้แก่
  - ๑. ความต้องการเงินรายได้เพิ่มมากขึ้น
  - ๒. ความต้องการไปทำงานในต่างประเทศ
  - ๓. การไม่มีงานทำในจังหวัดที่อยู่
  - ๔. มีผู้อื่นชักชวน
  - ๕. เพื่อความสนุก

สมมติฐานที่ ๔

ใช้ t - Test^๑ เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ของกลุ่ม
 คนงานที่รับข่าวสารจากแหล่งข่าวสารที่เป็นทางการ กับกลุ่มคนงานที่รับข่าวสารจากแหล่งข่าวสาร
 อื่น โดยวิเคราะห์เฉพาะผู้ที่เดินทางไปทำงานในต่างประเทศเป็นครั้งแรก

$$\text{สูตร } t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

^๑ เรื่องเดียวกัน. หน้า ๔๔.

- เมื่อ $\bar{x}_1$ เป็นค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ ๑
- $\bar{x}_2$ เป็นค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ ๒
- s_1^2 เป็นความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มที่ ๑
- s_2^2 เป็นความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มที่ ๒
- n_1 และ n_2 เป็นจำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย